

International JOURNAL of SOCIAL and HUMANITIES SCIENCES RESEARCH (JSHSR)

Uluslararası Sosyal ve Beşeri Bilimler Araştırma Dergisi

Received/Makale Geliş 25.04.2023
Published /Yayınlanma 30.06.2023
Volume/Issue (Cilt/Sayı)-ss/pp 10(96), 1338-1345

<http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.8112104>
İnceleme Makalesi
ISSN: 2459-1149

Doç. Özlem KOÇYİĞİT

<https://orcid.org/0000-0002-9169-1665>

Anadolu Üniversitesi, Devlet Konservatuvarı, Müzik Bölümü, Eskişehir/ TÜRKİYE

Antonio Vivaldi'nin Flüt, Obua ve Fagot İçin Sol Minör Rv 103 Konçertosu'nun Form Analizi

Form Analysis of Antonio Vivaldi's Rv 103 Concerto in G Minor for Flute, Oboe, and Bassoon

ÖZET

Barok dönemin en önemli bestecilerinden olan Antonio Vivaldi çeşitli enstrümanlar için bestelediği 400'den fazla konçertosu ile 'Konçertonun babası' olarak anılmaktadır. Üç bölümlü konçertonun biçimini geliştirmiş ve mükemmelleştirmiştir. Keman, çello, flüt, obua, fagot ve mandolin, viola d'amore, lavta gibi birçok enstrüman için konçerto yazmış hatta farklı enstrümanları birleştirerek yazdığı konçertolarla günümüzde de birçok müzisyenin yorumladığı eserler bırakmıştır. Enstrümanları çok iyi tanıyan Vivaldi bazı eserlerinin ve enstrümanların karakteristik özelliklerine göre isimler vererek (Dört Mevsim, Saka kuşu, Gece, Denizde Fırtına, Şüphe vb.) ilk empresyonist bestecilerden biri olarak da müzik tarihinde yerini almıştır. Vivaldi, Sol minör RV 103 numaralı konçertosunu flüt, obua ve fagot için bestelemiştir. Bu çalışmada kısaca Vivaldi hakkında bilgi verildikten sonra bu nitelikli ve önemli eserin form analizi ile icracılar için bir kaynak oluşturması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Vivaldi, RV 103, Konçerto, Flüt, Obua, Fagot.

ABSTRACT

Antonio Vivaldi, one of the most important composers of the Baroque period, is known as the 'Father of the Concerto' with more than 400 concertos that he composed for various instruments. He developed and perfected the three-movement structure concerto. He wrote concertos for many instruments such as violin, cello, flute, oboe, bassoon and mandolin, viola d'amore, and lavta, and even left works rendered by many musicians today with the concertos which he wrote by combining different instruments. Vivaldi who knows instruments very well, took his place in the history of music as one of the first impressionist composers, by naming some of his works and instruments according to their characteristic features (The Four Seasons, The Goldfinch, The Night, La Tempesta di Mare, The Suspicion, etc.). Vivaldi composed his Concerto RV 103 in G minor for flute, oboe, and bassoon. This study, after briefly giving information about Vivaldi, it is aimed to create a source for the performers with the form analysis of this qualified and important work.

Keywords: Vivaldi, RV 103, Concerto, Flute, Oboe, Bassoon.

1. GİRİŞ

Antonio Vivaldi, 1678-1741 yılları arasında yaşamış İtalyan Barok dönem bestecisidir. Venedik'te doğan Vivaldi, sağlıksız bir çocuk olduğu için papaz olması uygun bulunmuş; bu arada babası ile keman çalışmıştır. Saçlarının renginden dolayı kızıl saçlı papaz olarak anılan Vivaldi, 1704-1740 yılları arasında Venedik'teki kızlar için bir yetimhane olan Conservatorio Pio Ospedale della Pietà'da keman öğretmeni olarak çalışmıştır. Buradaki görevi yoksul ve kimsesiz kızlara keman çalmayı öğretmek ve onlara konserlerde seslendirmeleri için her ay iki konçerto yazmaktır. 1709 yılında bu görevinden bir süreliğine ayrılmak zorunda kalmıştır. Bu dönemde Vivaldi, besteci olarak dikkat çekmeye başlamış; 12 eserden oluşan Op. 1 eser sayılı keman ve sürekli bas için sonatları 1705 yılında yayımlanmıştır. 1723 ile 1724'te Roma'daki karnaval sezonu için üç opera yazmıştır. 94 opera yazdığını iddia edilmesine karşın, bunların ancak 50'si bugüne kadar eksiksiz ulaşabilmiştir (URL1). 1725 yılında en bilinen eseri olan keman için dört mevsim konçertolarını bestelemiştir. Ayrıca Vivaldi, barok dönemde flüt ve blok flüt örtüşmesinin özellikle iyi bir örneğidir. Sınırlı tuş seçimi, üflemeli çalgılar için genellikle idiyomatik olmayan yazı, sınırlı aralık ve spesifik olmayan terminoloji, eserlerini bir bütün olarak karakterize eder (Toff,1996,189). Flüt için beste yapması yaşamındaki iki olayla birlikte başladığı kaynaklarda yer almaktadır. İlki 1728 yılında ünlü flütçü Ingazio Siber'in Pietà'ya öğretmen olarak gelmesinden sonra flüt için birçok konçerto bestelediği düşünülmektedir (Aktüze, 2007:2570). İkincisi ise 1726'da Venedik'i ziyaret eden Quantz'ın Vivaldi ile karşılaşması her iki besteci için de önemli sonuçlar doğurmuştur. Quantz açısından bu buluşma, solo konçertoları dinleme ve onun bestecisiyle karşılıklı konuşma olanağı yarattığı için önemliydi. Vivaldi ise o güne dek üflemeli çalgılar için konçertolar bestelemekle birlikte, flütü, özellikle de yan flütü bir solo

çalgı olarak düşünmemiştir. Quantz'ın bu çalgıdaki ustalığı, Venedik'li bestecinin ilgisini çekmiş ve büyük olasılıkla bu ilginin sonucu olarak, Quantz'ın ziyaretinden iki yıl sonra, Vivaldi Op. 10 numarasıyla altı flüt konçertosunu Amsterdam'daki Le Cene yayınevi aracılığıyla satışa sunmuştur (Büke ve Altınel, 2006:165).

1737'de görevde yaptığı Ferrara'nın yöneticileriyle Vivaldi arasında sahnelenecek operaların seçimi konusunda çıkan anlaşmazlık sonucunda Vivaldi işinden ayrılmış ve Amsterdam'a yerleşmiştir. 1741'de Avusturya'ya yaptığı yolculuğu sırasında Viyana'da ölmüştür. Vivaldi'nin neredeyse 500 konçertosu günümüze ulaşmıştır. Bunların yaklaşık 230'u solo keman, 40'ı fagot, 25'i çello, 15'i obua ve 10'u flüt için yazılmıştır. Ayrıca viola d'amore, blok flüt, mandolin ve diğer enstrümanlar için konçertoları da vardır. Vivaldi'nin kalan konçertoları ya ikili konçertodur (yaklaşık 25 tanesi iki keman için), üç veya daha fazla solist kullanarak konser grossi, konser ripieni (solistsiz yaylılar için konçerto) veya orkestrasız bir grup enstrüman için oda konçertolarıdır (URL 2). Vivaldi olgun baroktan klasik çağa geçişin en önemli köprülerinden biridir. Eserlerindeki kısa temalar, net biçim anlayışı, ritmik canlılık müziksel fikirlerindeki akıcılık J. S. Bach başta olmak üzere pek çok besteciye ilham vermiş ve örnek olmuştur (İlyasoğlu, 2003: 38).

2. VIVALDİ – FLÜT, OBUA VE FAGOT İÇİN SOL MİNÖR KONÇERTO RV 103 FORM ANALİZİ

Aşağıda bu çalışmanın amacı olan Flüt, Obua ve Fagot için Sol minör Konçerto RV 103 numaralı eserin form analizi yapılmıştır.

1. BÖLÜM ALLEGRO MA CANTABILE

Örnek 1.

FÜG FORMU

Füg formu iki veya daha fazla ses için yazılmış kontrpuan içerikli besteleme formudur. Bir ya da iki müzikal temanın farklı aralık ve tonlarla tekrarlanması ile oluşur ve temalar eser boyunca devam eder. 3 periyottan oluşur bunlar giriş, gelişme ve sonuç olarak adlandırılır.

Yukarıda belirtilen forma göre 3 periyottan oluşan 1. bölümün şeması aşağıdaki gibidir.

GİRİŞ							
SERGİ							
		EKSEN		ÇEKEN		GELİŞİM	
FLÜT	KONU	KARŞI KONU	2. MOTİF	KARŞI KONU 2	KONU	2. MOTİF	
OBUA	KARŞI KONU	KONU	KARŞI KONU 2	2. MOTİF	EŞLİK	EŞLİK	
FAGOT	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	

Şema 1. Giriş

GELİŞME										
1. ORTA GİRİŞ		EPIZOT	2. ORTA GİRİŞ				EPIZOT	ALT ÇEKEN		EPIZOT
İLGİLİ MAJ/MİN	İLGİLİ ÇEKEN		ÇEKEN		ÇEKENİN ÇEKENİ					
KARŞI KONU	2.MOTİF		KARŞI KONU	KONU	2. MOTİF	KARŞI K.2		KARŞI K.	KARŞI K.2	
KONU	KARŞI K.2		KONU	KARŞI KONU	KARŞI K.2	2. MOTİF		KONU	2. MOTİF	
EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	

Şema 2. Gelişme

SONUÇ						
YENİDEN SERGİ						
EKSEN		ÇEKEN	GELİŞİM		ÇEKEN/ EKSEN	
KARŞI KONU	KONU	KARŞI K.2	KONU	2. MOTİF	KARŞI K.2	2. MOTİF
KONU	KARŞI K	2. MOTİF			2. MOTİF	KARŞI K.2
EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK

Şema 3. Sonuç

GİRİŞ

Giriş bölümü 2 farklı motif ve bir bağlayıcı gelişme kısmından oluşmaktadır.

Eksen: Eserin başladığı tonun ana sesi anlamına gelmektedir.

Bu bağlamda buradaki eksen eserin başlangıç tonu olan Sol minör tonudur.

İlk 8 ölçüde flüte yazılan melodi 1. motif, yani konudur. obua için ise karşı konu yazılmıştır. Fagot genellikle bu bölümde eşlik ve basso continuo (sürekli bas) için kullanılmıştır.

EKSEN

8-16 ölçülerinde ise flüt karşı konuyu çalarken ana konu obuaya yazılmıştır.

Çeken; Ana tonun 5. Sesine verilen addır.

Çeken bölümü 17-24 ölçüleri arasında 2. bir motif gelmiştir. Flüt bu yeni motifi çalarken obua yine 2. motifin karşılığında karşı konuyu çalmaktadır. 23. ölçünün sonunda gelen çeken akoru ve 24. ölçünün başında gelen eksen akoru tam otantik kadans ifade etmektedir.

24-32 ölçüleri arasında 2. konuyu obua karşı konu 2'yi de flüt çalmaktadır ve çeken bölümü tam otantik kadans ile bitmiştir.

GELİŞİM

32. ölçüde başlayan gelişme dönemi hem ana konuyu hem de ikincil konuyu içermektedir. Farklı aralıklarla ve seslerle işlenmiştir. Farklı ritmik hareketlerle varyasyonlaştırılmıştır. Bu yüzden gelişim dönemi olarak adlandırılır.

Bu bölme 59. ölçünün ilk dörtlüğünde ana tonun majörü olan Si Bemol Majör tonuna modüle olarak tam otantik kadans ile bitmiştir.

GELİŞME

59. ölçüde başlayan bu periyod 2 farklı bölme ve 3 epizot içermektedir.

Epizod, dönem geçişlerinde kullanılan bağımsız ya da motiflerin iç içe geçmiş varyasyonlarından oluşan kısa bölmelerdir.

1. ORTA GİRİŞ

Bu bölme genellikle eserin ilgili majör veya minörü ile başlar.

59. ölçüde başlayan bu yeni bölme ilgili majör olan Si Bemol Majör tonunda başlamıştır. 59-66 ölçüleri arasında konu Obuaya yazılmıştır karşı konu ise flüte yazılmıştır. Bu bölmede diğerlerinden farklı olarak konu diğer enstrümanlarda tekrarlanmamıştır.

67-74 ölçüleri arasında ise 2. konu flüte karşı konu 2 ise obuaya yazılmıştır ve yine tekrarlamaz. Bu bölme ana tonun ilgili majörü olan Si Bemol Majör tonunda tam otantik kadans ile bitmiştir.

EPİZOT

74. ölçüde başlayan epizod bölmesinin motifleri flüte yazılmıştır fagotta ise yine sürekli bas devam etmektedir. 91. ölçüde eser ana tonun çeken sesi olan re minör tonuna modüle olmuş ve yine Re minör tonuna göre tam otantik kadans yaparak epizod bölmesi bitirilmiştir.

2. ORTA GİRİŞ

91. ölçüde başlayan bu dönem 3 bölmeden oluşur.

ÇEKEN

Ana tonun 5. derecesi olan Re minör seslerinde başlayan bu bölmede; 91-98 ölçüleri arasında ana konu obuaya, karşı konu ise flüte yazılmıştır. 98-106 ölçüleri arasında ise ana konu flüte, karşı konu ise obuaya yazılmıştır.

Çekenin Çekeni (dominantın dominantı); ana tonun 5. sesine göre 5. derecede olan sese verilen addır.

Burada ana ton Sol minör 5. derecesi Re minör ve 5. dereceye göre 5. derece olan ses ise La Majördür. 107. ölçüde çekenin çekeni olarak başlayan bu kısım sonra çeken sesine çözülmektedir.

107-114 ölçüleri arasında 2. konu flüte 2.karşı konu ise obuaya yazılmıştır. Bitişi tam otantik kadans ile yapmıştır. 115-122 ölçüleri arasında ise 2. konu obuaya 2.karşı konu flüte yazılmıştır. Çeken bölmesi yine tam otantik kadans ile Re minör tonunda bitmiştir.

EPİZOT

122. ölçüde başlayan bu bölme 5'li armonik sisteme sahip eser motiflerinden bağımsız bir parçacıktır. 2 ölçüde bir tonu modüle ederek ilerlemiştir. 127. ölçünün sonunda La Majör akoru Re Majörün çeken sesidir ve Re Majöre çözülür aynı şekilde Re Majör Sol Majöre, Sol Majör Do Majöre, Do Majör Fa Majöre, Fa Majör Sib Majöre çözülür ve buradaki tüm tonlar birbirine göre 5. derecedir. Bu döngü 142. ölçüde bitmiştir. 143-158 ölçüleri arasında ise epizot bir geçiş yapar. Bu geçiş ana konuya bağlantı için yazılmış bir parçacıktır. Bu bağlantı parçacığı ana tonun alt çeken (4. derece) sesi olan Do minöre çözümlenerek tam kadans ile 158. ölçüde biter.

ALT ÇEKEN

Bu bölme ana tonun 4.derece sesi olan Do minöre modülasyon yapması ile oluşur. 158-161 ölçüleri arasında konu obuaya başlar motifin yarısı olan 161. ölçüde flüte devreder ve 169. ölçüde ana tema olan konu motifi biter. 169-177 ölçüleri arasında da 2. motif yine alt çeken tonunda devam eder burada 2. konu obua karşı konu ise flütte devam eder. 176-177 ölçülerinde yazılmış olan tam kadans ile yine alt çeken ses Do minöre çözümlenerek epizota bağlanır.

EPİZOT

Bu kısımda yer alan epizotta ton yine ana tonun alt çekenini olan Do minör ile başlamıştır. Bu epizot diğer motiflerden bağımsızdır ve daha çok triller ile süslenerek yazılmıştır. Buradaki epizotta 2 tema işlenmiştir birincisi flütün trilleri ve tril sonralarında aldığı melodiler ikincisi ise fagottaki sürekli bas yerine yazılmış olan ikincil bir ezgidir. 177-195 ölçüleri arasında yer alan bu epizot 195. ölçüde ana tonun çeken sesinde kalarak yarım kadans ile ana ton olan sol minöre bağlanmıştır.

SONUÇ

EKSEN

195. ölçüde eser eksen yani ana ton olan Sol minöre dönmüştür ve ana motif baştaki eserin başı ile aynı gelmiştir. 195-200 ölçüleri arasında konu obuaya karşı konu flüte yazılmıştır, fagota ise tekrar sürekli bas partisi yazılmıştır. 200-205 ölçüleri arasında konu flüte karşı konu obuaya yazılmıştır.

ÇEKEN

206-213 ölçüleri arasında 2. konu obuaya yazılmış karşı konu 2 ise flüte yazılmıştır. 212. ölçünün sonunda gelen Re Majör (çeken) akoru ve 213. ölçünün başında gelen Sol minör (eksen) akoru ile tam otantik kadans yaparak bitmiştir.

GELİŞİM

213. ölçüde başlayan gelişme dönemi hem ana konuyu hem de ikincil konuyu içermektedir. Farklı aralıklarla ve seslerle işlenmiştir. Farklı ritmik hareketlerle varyasyonlaştırılmıştır. Bu yüzden gelişim dönemi olarak adlandırılır. Eserin giriş dönemindeki gelişim bölmesi ile aynıdır ve 243. ölçüde tam otantik kadans ile bitmiştir.

ÇEKEN/EKSEN

243-259 ölçüleri arasında 2. konu işlenmiştir. 243-251 ölçüleri arasında 2. konu obuaya, karşı konu 2 ise flüte yazılmıştır. 251. ölçüde tam otantik kadans ile kalış yapan eserde 251-259 ölçüleri arasında 2.konu flüte, karşı konu 2 ise obuaya yazılmıştır. Karşı konunun başlangıç akoru çeken sesindeyken çözümü eksen sese yapılmıştır bu yüzden bu bölmenin adı çeken/eksen olarak adlandırılır. 158. ölçünün sonunda ve 159. ölçüde yapılan tam otantik kadans ile eser ana tonu olan sol minöre dönerek 1. bölüm bitmiştir.

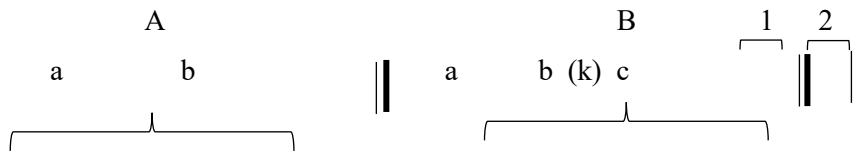
2. BÖLÜM LARGO

Bu bölüm karmaşık 2 bölmeli lied formunda yazılmıştır. İncelemesi aşağıdadır.

Örnek 2.

The image shows a musical score for a piece titled 'Largo'. It consists of three staves. The top staff is the vocal line, marked 'p cantando'. The middle staff is the piano accompaniment, marked 'p legato'. The bottom staff is a separate piano part, also marked 'p legato'. The tempo is 'Largo' and the time signature is 3/4. The key signature has one flat (F major or D minor). The score is numbered 'Largo 69'.

KARMAŞIK 2 BÖLMELİ LİED FORMU ANALİZİ

A PERİYODU

Bu periyod basit iki bölmeli lied formunda yazılmıştır. İlk ölçüde başlayan ‘a’ motifi 3. ölçünün ikinci sekizliğinde appogiatür ile çözülmüştür. Soru cümlesi kalıbındadır. ‘b’ motifi 3. ölçünün ikinci sekizliğinde başlamış, 7. ölçünün sonunda ana ton olan Sol minörün ilgili majörü si bemol majöre modüle olarak tam otantik kadans ile bitmiştir.

B PERİYODU

Bu periyod basit 3 bölmeli lied formunda yazılmıştır. 8. ölçüde gelen motif ilk motifin ilgili majör tona modülasyon olmuş halidir. ‘a’ motifi 8. ölçüde başlar, 11. ölçünün ilk sekizliğinde ana tonun çeken (5. derece) sesi olan Re Majör akoru ile tam otantik kadans yaparak biter. ‘b’ motifi 11. ölçüde çeken akoru ile başlamıştır. Besteci bu motifte tıpkı ilk bölümde yazdığı gibi beşli armonik yürüyüş kullanmıştır. Akorları Re majör – Sol minör – Do Majör – Fa Majör – Si Bemol Majör – Mi Bemol Majör şeklinde ilerlemektedir. Aynı zamanda ‘b’ motifi gelişim dönemi olarak görülebilir tek bir cümle içermektedir. 15. ölçünün ilk dördlüğünde ana tona çözümlenerek bitmiştir.

(k) KÖPRÜCÜK

15. ölçünün ikinci sekizliğinde başlayan kesit motifsel bir yapı içermemektedir 2 ölçü aynı notalar tekrarlar bu yüzden bu kesit bir bağlantı köprücüğüdür 16. ölçüde biter.

“c” motifi 16. ölçünün ilk sekizliğinde başlamış 20. ölçü (1. dolap) ve 21. ölçüde (2.dolap) bitmiştir diğer motiflerden farklı olduğu için “c” ismini almıştır.

Her iki dolapta da ‘‘ I – IV – V – I ‘‘ kalıbı ile yani tam kadans ile bitmiştir.

3. BÖLÜM ALLEGRO MOLTO

Bu bölüm tıpkı eserin ilk bölümü gibi füg formunda yazılmıştır.

Örnek 3.

Şeması aşağıdaki gibidir.

GİRİŞ			
SERGİ			
EKSEN		ÇEKEN	
FLÜT	KONU	KARŞI KONU	2. MOTİF
OBUA	KARŞI KONU	KONU	2. MOTİF
FAGOT	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK

Şema 4. Giriş

GELİŞME								
1. ORTA GİRİŞ				2. ORTA GİRİŞ				
ÇEKEN		ÇEKENİN ÇEKENİ		İLGİLİ MAJ/MİN		ALT ÇEKEN		ALT ÇEKEN
KARŞI K.	KONU	2. MOTİF	2. MOTİF	KONU	KARŞI K.	2. MOTİF	KARŞI K.	2. MOTİF
KONU	KARŞI K.	2. MOTİF	2. MOTİF	KARŞI K.	KONU	2. MOTİF	KARŞI K.	2. MOTİF
EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK

Şema 5. Gelişme

SONUÇ				
YENİDEN SERGİ				
EKSEN				ÇEKEN
KONU	KARŞI K.	KONU	KARŞI K.	2. MOTİF
KARŞI KONU	KONU	KARŞI KONU	KONU	2. MOTİF
EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK	EŞLİK

Şema 6. Sonuç

GİRİŞ

SERGİ

EKSEN

Sol minör tonu olan ve eksik ölçü ile başlayan bu bölümde ilk 5 ölçüde konu flüte, karşı konu obuaya yazılmıştır. Fagot bu bölüm boyunca ilk bölümdeki gibi basso continuo (sürekli bas) olarak yazılmıştır. 6.

ölçüye auctakt (bir önceki ölçünün son güçsüz vuruşu) ile başlayan konu obuaya karşı konu ise flüte yazılmıştır. 8. ve 9. ölçüde tam otantik kadans yapmasına rağmen soru cümlesi kalıbında yazılmıştır.

ÇEKEN

Çeken ses olan re majör ile ve auctakt ile 10. ölçüde başlayan 2. konu, ilk bölüme nazaran karşıt bir konu almamıştır. Bu kısımda 2. konu flütte normal, obuada ise farklı nota ve aralıklarla gelmiştir ve bir kanon havası yaratılarak bir ölçü ara ile yazılmıştır. 19-20. ölçülerde tam otantik kadans yaparak 2. konu bitirilmiştir. Bu kısımda kullanılan armoni 5'li seslerden oluşmaktadır.

GELİŞME

1. ORTA GİRİŞ

ÇEKEN

Auctakt ile 21. ölçüde başlayan ana konu bu sefer çeken ses olan Re Majör sesleri ile yazılmıştır. 21-24 ölçüleri arasında konu obuaya, karşı konu ise flüte yazılmıştır. Auctakt ile 24. ölçüde yine tekrarlanan konu bu sefer flüte, karşı konu ise obuaya yazılmıştır. Yine 27-28. ölçülerde tam otantik kadans almasına rağmen soru cümlesi kalıbındadır.

ÇEKENİN ÇEKENİ

Auctakt ile başlayan 2.konu ana tonun çeken sesinin çeken sesi olan La Majör seslerinde yazılmıştır. Giriş periyodunda gelen 2. konunun varyasyonlaştırılmış halidir. Yine 5'li seslerden oluşan armoni ile yazılan bu konu bu sefer obuada başlar, flüt ise kanon gibi 1 ölçü ileriden gelmektedir. 37. ve 38. ölçülerde gelen tam otantik kadans ile eserin ana tonunun ilgili majörü olan Si Bemol Majöre modüle olarak bitmiştir.

2. ORTA GİRİŞ

İLGİLİ MAJÖR / MİNÖR

39. ölçüye auctakt ile başlayan ana konu bu sefer ana tonun ilgili majörü olan Si Bemol Majör seslerinde işlenmiştir. 39-42 ölçüleri arasında konu flüte, karşı konu obuaya, 42-46 ölçüler arasında ise konu obuaya, karşı konu ise flüte yazılmıştır. 45. ve 46. ölçüde yine tam otantik kadans yazılmış, ancak yine bu kısım soru cümlesi olarak işlenmiştir.

EPİZOT

Eserin bu kısmında yer alan motif her iki konudan bağımsızdır. 47-50 ölçüleri arasında yazılan 4 ölçülük bu pasaj, kısa bir geçiş için yazılmıştır.

İLGİLİ MAJÖR / MİNÖR

Bu kısımda gelen konu yine 2. konunun varyantıdır. 5'li seslerden oluşan armoni ile yazılan bu varyant bu sefer ilgili majör ton olan Si Bemol Majör seslerinde gelmiştir. Yine kanon sistemi gibi yazılan bu konu flütte işlenirken obuada 1 ölçü sonra ve farklı seslerle işlenmektedir. 51-59 ölçüleri arasında yazılan bu konu, 58. ve 59. ölçülerde yazılmış olan tam otantik kadans ile ana tonun alt çekenini olan Do minör seslerine modüle olarak biter.

ALT ÇEKEN

Bu kısımda konu ana tonun 4. derece sesi olan Do minör tonunda işlenmiştir. 60. ölçüye auctakt başlayan konu, 60-63 ölçülerinde obuaya, karşı konu ise flüte yazılmıştır. Yine 64. ölçüye auctakt başlayan konu, 64-67 ölçülerinde flüte, karşı konu ise obuaya yazılmıştır. 66. ve 67. ölçüde tam otantik kadans yazılmış olsa da ilk konu gibi soru cümlesi kalıbındadır.

EPİZOT

Bu kısımda gelen epizot yine kısa ve geçiş amaçlı yazılmış bir parçacıktır, diğer motiflerden bağımsızdır. 68-71 ölçülerini kapsamaktadır.

ALT ÇEKEN

Ana tonun 4. derece sesi olan Do minör seslerinde gelen bu 2. konu, diğer ikinci konular gibi 5'li seslerden oluşan armoni ile yazılmıştır ve diğer ikinci konuların varyantıdır. Diğer 2. konular gibi kanon biçiminde yazılmış olan bu konu 72. ölçüde flüt ile başlamış, obuanın 1 ölçü sonra girmesiyle devam etmiş, 78. ölçüde tam otantik kadans ile ana tona dönerek bitmiştir.

SONUÇ**YENİDEN SERGİ****EKSEN**

79. ölçüye auktakt ile başlayan konu, ana ton olan Sol minöre dönmüştür. 79-80 ölçülerinde flüte, karşı konu ise obuaya yazılmıştır. 81-82 ölçülerinde konu obuaya, karşı konu ise flüte yazılmıştır. 83-86 ölçülerinde konu ana tonda kalmış, varyant oluşturulup 3'lü seslerinde konu tekrarlanmıştır. 85-86 ölçülerinde yazılmış olan tam otantik kadans olmasına rağmen konu soru kalıbındadır.

ÇEKEN

Ana tonun çeken seslerinde başlayan bu 2. konu diğer ikinci konular gibi kanon şeklinde yazılmış ve flüt 2. konuyu çalarken obua 1 ölçü sonra başlayarak farklı seslerde 2. konuyu işlemiştir. 87. ölçüye auktakt başlayan 2. konu 98. ölçünün başında tam otantik kadans ile bitmiştir.

CODA

Coda; Türkçe okunuşu ile koda bitiriş anlamına gelmektedir.

Bu kısımda bir önceki 2. konu tekrar işlenmiştir. 98. ölçüye auktakt ile başlayan codanın önceki konuyla tek farkı piyano eşliğinin varyant olarak gelmesidir. 107. ve 108. ölçüde yazılan tam otantik kadans ile eser bitmiştir.

3. SONUÇ

Vivaldi bestelediği eserleri ile özellikle konçertolarıyla J. S. Bach başta olmak üzere döneminin ve sonrasının birçok bestecisini etkilemiş ve teşvik etmiştir. Barok dönemde üflemeli çalgıların çalım tekniği açısından geliştirilmesi bestecilerin eserlerinde, bu enstrümanları hem solo performansda hem de orkestra eserlerinde sıklıkla kullanılmasını sağlamıştır. Vivaldi, bu bestecilerin önemli temsilcilerindedir. Vivaldi'nin RV.103 Numaralı eserleri dönemin sitil özelliklerini aktarmada eğitim repertuarında önemli bir yere sahiptir. Aynı zaman da çalgıların üzerinde müzikal ve teknik beceriyi güçlendirme açısından da eğitime katkısı önemlidir. Eserin genelinde teknik beceri gerektiren pasajların yanı sıra yoğun içsellik olan temalarda ön plana çıkmaktadır. Bu durum icracılara müzikal açıdan geniş bir yelpaze sunar. Barok dönemin ayırt edici özelliklerinden biri olan ritmik yapıdaki gelişmeler Vivaldi'nin bu eserlerinde netlikle görülmektedir. Özellikle teknik pasajların ustaca yerleştirildiği; müzikal naif bir temanın oldukça acelite gerektiren bir tema ile bağlandığı gözlenmektedir. Eser enstrümanların ses sınırlarını çalım tekniği açısından zorlamaz, ancak teknik pasajların kaliteli olması için hızlı bir parmak kullanımı tekniği, yavaş bölümlerde melodik yapının yoğunluğunu yakalamak için kusursuz bir ton hakimiyeti ve doğru entonasyon önemlidir. Eser flüt, obua ve fagot enstrümanlarına yazılmış olmakla birlikte incelenen versiyonunda piyano eşliği de bulunmaktadır. Piyano genel olarak eserde eşlik için kullanılmıştır ve genel olarak sağ eli flüt ve obuanın partisini sol el ise basso continuo olan fagotun partisini çalmaktadır. Ayrıca esere klavye ile eşlik yapılabilir ve iki flüt ve çello (fagot), flüt, keman ve çello (fagot), iki keman ve çello (fagot) vb. kombinasyonlarla da yorumlanabilir. Son olarak bu çalışmada Antonio Vivaldi'nin Sol minör RV 103 esri form olarak incelenmiş ve günümüz icracılarının özellikle eserin performans uygulamasında, dönemin konçerto formu biçimini de dikkate alarak eserin müzikal hatlarını daha kolay görmesi hedeflenmiştir.

KAYNAKÇA

Aktüze, İ. (2007). *Müziği Okumak*. C.5, Pan Yayıncılık.

Büke, A. ve Altınel, İ. (2006). *Müziği Yaratıcılar Barok Dönem*. Birinci basım. Dünya Yayıncılık.

İlyasoğlu, E. (2003). *Zaman İçinde Müzik*. Yapı Kredi Yayınları, no: 411.

Toff, N. (1996). *The Flute Book; A Complete Guide for Students and Performers*. 2nd ed. Oxford University Press.

URL 1 https://en.wikipedia.org/wiki/Antonio_Vivaldi

URL 2 <https://www.britannica.com/biography/Antonio-Vivaldi>